

Temni dnevi in noči

Minilo je leto dni, odkar smo se vselili v nov blok, katerega investitor je bila Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Postavljen je bil z namenskim denarjem, iz sklada, v katerega smo tudi mi, nekdanji aktivni delavci, dajali denar za stanovanjsko zidavo, zato smo nastanjeni v tem bloku sami upokojenci. Srečni smo, da smo prišli tudi mi, čeprav šele po 40 letih svobode, do človeka vrednega in dostojnega stanovanja.

Večina nas je poprej stanovala po kletah, slabih vlažnih stanovanjih, saj takrat, ko smo bili še aktivni, nismo imeli možnosti pridobiti si lastno stanovanje; plače so bile majhne, posojil v te namene tudi ni bilo vedno dovolj. Za tiste, ki smo postali invalidi, pa so stanovanja v bloku, kjer je nameščeno dvigalo in centralna kurjava, še posebej ugodna.

Kmalu po vselitvi so se začele pojavljati vidne napake iz malomarnosti, ki so jih pustili izvajalci del na tej stavbi: iz tečajev so padla vhodna vrata, ki so neprimerno težka za to stavbo, dalje so ob vselitvi v začetku novembra 1984 gorele po stopniščih in hodnikih polna dva meseca vse luči podnevi in ponoči, nato so ugasnile in zdaj po letu dni smo še vedno v temi. Znano je, da je kriva napačna vezava električnega kabla ter bo treba ponovno vse preurediti.

V pritličju je vse bajno razsvetljeno, v I. nadst. nobene luči, v II. in III. ter IV. delno samo po hodnikih ob stanovanjih, po hodnikih in stopniščih tema.

Dvigalo je večkrat v okvari. Ker je na stopnicah tema, je pred meseci padla 77-letna aktivistka Rdečega križa, ki je pobirala članarino, zlomila si je desno roko v zapeljtu. Dalje sta padli še dve ženski, na srečo le z manjšimi poškodbami, toda če bo kaj hujšega, kdo drug bo

kriv, kot HS. Dalje je po stanovanjih še in še napak; le-te je popisala 3-članska komisija, vendar izvajalci del ne reagirajo. Že ob vselitvi je manjkal v pritličju stavbe gasilski aparat ter vložki ključavnic na stopnišču.

Tla po hodnikih so pustili zanemarjena, umazanija, ki se je zajedla v ploščice, je še od zidarskih del, kar ni moč očistiti ročno, pač pa le z električnim strojem. Skratka, malomarnosti izvajalcev so takšne, da se stanovalci čudimo, kdo je prevzel blok pred vselitvijo.

Pojdimo k zaklonišču: v zvezi s tem je objavila dva članka v tem letu v časopisu »LJUBLJANSKI DNEVNIK« novinarka Milena Ule. Krivec vseh napak je podjetje »INGRAD CELJE«. Članek (22. X.) v Delu piše o petih ljubljanskih zakloniščih, ki jih je urejalo navedeno podjetje, ki tudi niso brezhibna in bo moral INGRAD napake odpraviti.

Imamo tudi park, za nas starejše občane in invalide zelo primeren kraj, da poleti posedimo na svežem zraku, a tudi tu ni reda, nobene košarice za odpadke, nihče od Komunalnega podjetja Rast ne čisti parka, ne pokosi zelenic, okolje je onesnaženo, ker je park dostopen tudi drugim stanovalcem okoliških blokov.

Spodnje prostore zaseda neko podjetje, njegovi uslužbenci in obiski parkirajo svoje osebne avtomobile tik pod okni stanovalcev. Tudi izpušni plini in oljni madeži onesnažujejo okolje in to prav v bližini klopi v parku, čeprav je zunaj, tik ob parku, parkimi prostor za avtomobile, toda lagodje je prvo.

Park čistimo upokojenci sami, pri tem je zelo delavna žena, ki ima nad 80 let starosti.

Kljub temu, da se je predsednik HS trudil, da bi izvajalec del odpravil napake, le-te še kar čakajo. Dokumentacija leži zdaj na Mestni stanovanjski skupnosti v Kersnikovi ulici in pričakujemo, da bo na Kebetovi ul. 9 vendarle zasijala luč po hodnikih in stopniščih, še preden bo komu zaradi smrtnega padca zasvetila na ljubljanskih žalah.

Investitor SPIZ je gotovo že poravnal velikansko vsoto za zgraditev tega bloka, izvajalec je denar prejel, hišnemu svetu pa prepustil skrb in jezo za tako neodgovorno in malomarno dograditev bloka.

Tomi Papir
Kebetova 9

Jubilej
Marije
Rus

Pred nedavnim je praznovala v Šiški na Lepodvorski 3 devetdesetletnico tovarišica MARIJA RUSOVA. Kljub visokim letom je še vsa čila in zdrava, vse dela, bere, skratka, živi polno življenje.

Rodila se je 1895 v Kranjski gori, kasneje se je poročila v Ljubljano, kjer živi še danes. Vedno je bila zavedna in med vojno pripravljena pomagati. Zelo veliko je tvegala, ko je skrivala ogrožene ilegalce in dajala zatočišče preganjenim aktivistom, ki so se zatekali k njej. S tem jim je delala neprecenljive usluge.

Ob visokem jubileju ji želimo iz vsega srca še mnogo zdravih let, da bi jih zadovoljna preživela v krogu svojih najdražjih in svoje pravnukinje, še posebno tisti, ki smo bili deležni njene pomoči.

Zahvala

Krajevna organizacija ZB NOV »Milan Majcen« Ljubljana, Jesenkova 1, izreka javno zahvalo svojemu dolgoletnemu odborniku Jožetu HAUPTMANU za denarni prispevek 30.000 din, ki ga je namenila naši organizaciji njegova pokojna žena Kristina Hauptman.

KO ZB NOV »Milan Majcen«

In memoriam

Dr. Franja Bojc-Bidovec

V naši sredi je vrsto let živela naša občanka — legendarna partizanska zdravnica dr. Franja Bojc-Bidovec.

Politično je dozorevala že v naprednih študentovskih organizacijah, ko je študirala medicino. Že kot zdravnica se je ob začetku vojne spričo hitrega razvoja partizanskih čet na Dolenjskem kmalu srečala s partizansko saniteto in ilegalnim zdravniškim delom. Znašla se je v italijanskem zaporu. Po kapitulaciji Italije je prevzela delo v partizanski bolnišnici v rojstni Ribnici in Travnici gori, kjer so jo zajeli z ostalimi zdravniki Nemci. Po rešitvi iz tržaških zaporov ni klonila, ampak je z vso vnemo nadaljevala svoje zdravniško delo in postala upravnica konspirativne bolnišnice na Primorskem, kasneje imenovani po njej »Franja«. Tudi po vojni si je ustvarila ugled kot strokovnjak na svojem področju v Beogradu in nazadnje v Vojaški bolnišnici v Ljubljani vse do svoje upokojitve.

Za svoje delovanje v partizanski saniteti, za krepitev solidarnosti in humanih odnosov med ljudmi in za aktivnost v povojnem razvoju našega zdravstva je legendarna doktorica Franja dobila več vojaških in družbenih priznanj in odlikovanj. Zaradi humanosti, odločnosti, tovarištva in sposobnosti pa bo njena osebnost vgrajena v temeljih slovenskega zdravstva in ostala v živem spominu tudi našim občanom Šiške, med katerimi je svoja zadnja leta živela.

70 let
Mare
Robežnik

(mlv) Med nami te dni praznuje svoj 70. rojstni dan naša zaslužna krajanka KS Litostroj Mara Robežnik.

Slavljenka je prehodila pot mnogih naših naprednih žena, ki so že od leta 1941 bile aktivistke na terenu, bile zaprte v sodnih zaporih, da bi se 1943. leta aktivno tudi kot borke vključile v partizanske vrste.

Kapetan Mara Robežnik je slekla uniformo šele v začetku 1946. leta. Vso svojo delovno dobo je po demobilizaciji služila kot vodja personalne službe v mariborski in ljubljanski industriji, pred upokojitvijo pa je bila zaposlena v Titovih zavodih Litostroj na oddelku mobilizacijskega elaborata.

Njena družbenopolitična dejavnost je ravno tako bila vsa ta povojna leta v glavnem usmerjena na delo v borčevskih organizacijah, ZRVS in na delo v SZDL. Zaradi svojega uspešnega dela, ki ga še vedno opravlja z vso odgovornostjo, je prejela več državnih odlikovanj in drugih družbenih priznanj.

Ob njenem življenjskem jubileju ji vsi, ki jo že dolga leta poznamo in cenimo, iskreno čestitamo!